

ارتباط ارزش اطلاعات حسابداری در رویکرد گزارشگری یکپارچه

فرزین رضایی*^۱، محسن ترابیان^۲، فرشته مختاری^۳

۱- دانشیار گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

* farzin.rezaei@qiau.ac.ir

۲- استادیار گروه ریاضی، واحد تاکستان، دانشگاه آزاد اسلامی، تاکستان، ایران

۳- کارشناس ارشد حسابداری، واحد قزوین، موسسه آموزش عالی اسلامی کار، قزوین، ایران

چکیده

هدف این پژوهش بررسی ارتباط ارزش اطلاعات حسابداری در رویکرد گزارشگری یکپارچه در بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد. با گسترش روزافزون نیازهای اطلاعاتی در خصوص عملیات واحدهای تجاری، به نظر می‌رسد که ارائه صورت‌های مالی به شکل سنتی نمی‌تواند پاسخگوی تمام نیازهای استفاده‌کنندگان باشد. در این راستا، مبحث نوینی در سطح جهانی با عنوان گزارشگری مالی یکپارچه مطرح شده است که در این پژوهش به بررسی ارائه اطلاعاتی در خصوص ویژگی‌های گزارشگری مالی یکپارچه، به لزوم گسترش چنین نوعی از گزارشگری مالی پرداخته شود. بدین منظور داده‌های موردنیاز از ۸۱ شرکت عضو بورس اوراق بهادار تهران، در طی دوره زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۵ جمع‌آوری گردیده است. نتایج پژوهش نشان داد که بین سود خالص و ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد. بین سود خالص و ارزش بازار سهام ارتباط غیرخطی معناداری وجود دارد. بین ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام و ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد. بین سودوزیان جامع و ارزش بازار سهام ارتباط خطی معناداری وجود دارد. بین سودوزیان جامع و ارزش بازار سهام ارتباط غیرخطی معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی: ارزش اطلاعات حسابداری، گزارشگری یکپارچه، سود خالص، ارزش بازار سهام، ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام.

۱-مقدمه

گزارش جامع، چارچوب گزارشگری بین‌المللی که توسط شورای گزارشگری یکپارچه بین‌المللی^۱ منتشر شد. چارچوب، که غیراجباری است، بیان می‌کند که "هدف اصلی گزارش یکپارچه این است که به سرمایه‌گذاران مالی سرمایه دهید که چگونه یک سازمان در طول زمان ارزش ایجاد می‌کند. مفهوم اساسی در چارچوب گزارشگری یکپارچه مدل سرمایه داری است که ایده ای درباره منابع و روابط مورد استفاده را فراهم می‌کند (ریچارد اسلاکا و یونس تسالوواتاسب، ۲۰۱۸). گزارش یکپارچه تبدیل به یک منطقه تحقیقاتی شده است (بک، دما و فرست، ۲۰۱۷). در واقع، از دیدگاه سرمایه‌گذاران با توجه به مفید بودن گزارش یکپارچه دست به تصمیم می‌گیرند. گزارش‌ها، نسبتاً کمی در مورد اینکه آیا ذینفعان در واقع از گزارش‌ها برای اطلاعات به تصمیم‌گیری خود استفاده می‌کنند، می‌دانیم. به همین ترتیب، خواستار تحقیق برای بررسی "استفاده و درک سودمندی گزارش‌های یکپارچه توسط ارائه‌دهندگان سرمایه"^۲ (روبوتما و لاک، ۲۰۱۶) در نهایت، (پترس و آلن، ۲۰۱۶) اظهار نظر می‌کنند، در حالی که تلاش‌های شورای گزارشگری یکپارچه بین‌المللی برای توسعه را به رسمیت می‌شناسند چارچوبی برای گزارش دادن به ایجاد ارزش سوال باقی می‌ماند با این وجود، اگر شرکت‌ها چنین افشای اطلاعاتی درباره ارزش‌های بلندمدت ارائه دهند.

1 The International Integrated Reporting Council (IIRC)